

Sygn. akt OSD 15/12

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych we [REDACTED]
z dnia 16 maja 2012r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we [REDACTED] w składzie

Przewodniczący: r. pr. Zdzisław Pieniążek

Sędziowie: r. pr. Anna Wrzosińska
r. pr. Romana Bartosiewicz

Protokolant: apl. rad. Michał Tarnowski

Po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2012 r.

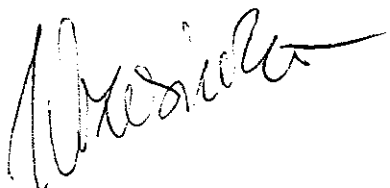
sprawy radcy prawnego [REDACTED]

na skutek zażalenia radcy prawnego [REDACTED]

na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych
we [REDACTED] dnia 21 lutego 2012 r. sygnatura RD [REDACTED]

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego
do dalszego prowadzenia.

Romana Bartosiewicz

OSD 15/12

Uzasadnienie

Radca prawny [REDAKTOWANE] w piśmie z dnia 22.09.2011r. wystąpił z wnioskiem o podjęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] w związku z naruszeniem przez niego zasad etyki zawodowej. W uzasadnieniu swego wniosku radca prawny [REDAKTOWANE] twierdził, że radca prawny [REDAKTOWANE] występując jako pełnomocnik powodów w sprawie cywilnej, w której [REDAKTOWANE] był pozwanym, rozpowszechniał o nim nieprawdziwe informacje i oceny, nie mające żadnego związku z toczącym się procesem oraz pomawiał go o zachowania stawiające pozwanego w niekorzystnym świetle, jako radcę prawnego. Nadto radca prawny [REDAKTOWANE] zawiadomił o sprawie sądowej Okręgową Izbę Radców Prawnych we [REDAKTOWANE] zdaniem wnioskodawcy bezzasadnie, nadużywając art. 39 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w celu rozpowszechnienia w środowisku radców prawnych negatywnej opinii o pozwanym.

Postanowieniem z dnia 21.02.2012r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie uchybienia zasadom etyki zawodowej przypisywanego radcy prawnemu [REDAKTOWANE] we wspomnianym na wstępie piśmie radcy prawnemu [REDAKTOWANE]. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, że brak jest podstaw do wszczęcia dochodzenia w sprawie. Stwierdził, że wzajemne pretensje obu radców prawnych biorących udział w sporze cywilnym nie mogą być przedmiotem badania przez rzecznika dyscyplinarnego, bowiem postępowanie dyscyplinarne nie jest i nie może być przedłużeniem albo uzupełnieniem procesu sądowego. Rzecznik nie dopatrywał się także nadużycia przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] normy art. 39 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, gdyż [REDAKTOWANE], zawiadamiając organ samorządu radcowskiego o procesie sądowym wytaczanym w imieniu klientów innemu radcy prawnemu, zastosował się do zgodnego z normami etyki zawodowej nakazu podjęcia próby polubownego załatwienia sprawy.

Zażalenie na to postanowienie złożył radca prawny [REDACTED]. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i podjęcie dochodzenia zarzucając, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie rozpoznał istoty sprawy i nie odniósł się merytorycznie do postawionego radcy prawnemu [REDACTED] zarzutu naruszenia zasad etyki, a w szczególności art. 38 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Skarżący wskazał, że rozpowszechniana przez pełnomocnika powodów negatywna (i nieprawdziwa) opinia o jego osobie, jako pozwanego, nie miała nic wspólnego z prowadzonym postępowaniem w sprawie cywilnej. Przypisywane mu osobiste negatywne cechy i zachowania nie miały miejsca. Przede wszystkim zaś, nawet gdyby były prawdziwe, nie mogły mieć żadnego wpływu na merytoryczne rozstrzygnięcie procesu. Mogły jednak negatywnie oddziaływać na opinię o nim jako osobie wykonującej zawód radcy prawnego.

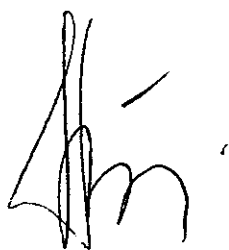
Postanowieniem z dnia 16.05.2012r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDACTED] do dalszego prowadzenia. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uwzględniając zażalenie uznał podniesione w nim zarzuty za uzasadnione.

Wprawdzie w zaskarżonym postanowieniu trafnie stwierdzono, że zawiadomienie dziekana OIRP o przyjęciu przez radcę prawnego [REDACTED] pełnomocnictwa w sprawie przeciwko radcy prawnemu [REDACTED] nie może być traktowane jako przewinienie dyscyplinarne. Rzecznik dyscyplinarny bezzasadnie uchylił się jednak od oceny wypowiedzi zamieszczonej w pozwie sporządzonym przez radcę prawnego [REDACTED] zawierającej opis i ocenę zachowania się przypisywanego pozwanemu [REDACTED], choć właśnie w tej wypowiedzi upatrywał skarżący uchybienia przez ją autora regułom etyki zawodowej. Rzecznik dyscyplinarny nie zbadał w szczególności, czy wyrażenie we wspomnianym piśmie procesowym negatywnej oceny zachowania się radcy prawnego [REDACTED] było dopuszczalne w świetle art. 38ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Ustalenie czy opinia o pozwanym radcy prawnym wyrażona w uzasadnieniu pozwu przez pełnomocnika jego przeciwników procesowych jest oparta na faktach i potrzeba jej wydania wynikała z zadań lub uprawnień, w szczególności uzasadnionych charakterem i stanem sprawy wymaga, zdaniem Sądu, przeprowadzenia dochodzenia. Dopiero w oparciu o jego wyniki możliwa będzie ocena czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

Z tych przyczyn i na podstawie art.437k.p.k. i art.465par.1k.p.k. w zw.z art. 74¹ ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowił jak na wstępie.

Wykofelko

Romuna Bartoszewicz